

EL PLA DE L'ESTANY

Text > **XAVIER XARGAY** I **OLIVA**

Masters Regatta | Aquesta vegada no copiaré la carta del meu nebot, per grollera i poc empàtica. Incapaç de reconèixer l'èxit de participació (3.600 participants de més de cinquanta països) i d'organització, només es fixa en els aspectes més incòmodes de la Word Rowing Masters Regatta: que si deu dies de caos en la mobilitat, que si màrqueting espanyol en lloc de català, que sí... Ganes de queixar-se. Em sembla que el que de debò molesta al meu nebot no són les activitats, sinó la persistència de gota xinesa d'aquestes activitats esportives al llarg de l'any dirigides a una minoria, molts forans, que afecten sempre els mateixos veïns de la ciutat i de la comarca, i la sensació que té que a l'Ajuntament, aquestes incomoditats tant els són. En fi. Que el centenari del club privat Club Natació Banyoles ha tingut una lluentor notable en aquesta competició no oficial.

El bosc d'en Xicu | N'ha fet cinquanta, d'anys. I es manté tan jove i provocatiu com quan va començar. El bosc de Can Ginebreda i l'Ajuntament de Porqueres han celebrat el cinquantè aniversari d'un dels espais més emblemàtics i originals de la comarca, el bosc a l'aire lliure creat per l'artista Xicu Cabanyes. L'acte, en el qual hi va haver alguns parlaments institucionals (Generalitat, Diputació, Ajuntament de Porqueres, Col·legi d'Arquitectes i l'amic i estudiós de l'obra d'en Xicu, Jaume Fàbrega), arrossada i mostres

>> Una de les escultures del bosc de Can Ginebreda. (Foto: RÀDIO BANYOLES)

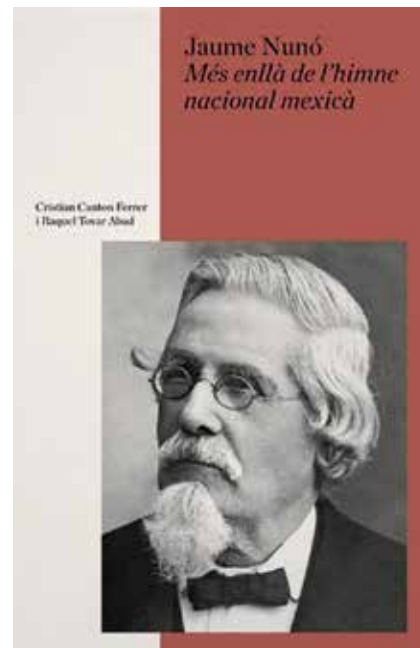
de cultura popular, va arrencar amb la darrera visita guiada de l'artista al seu bosc d'escultures, unes cent cinquanta, integrades en un diàleg apassionat amb el paisatge. A partir d'ara es farà càrrec de la gestió de l'espai l'empresa EducArt. L'artista, que té el taller al bosc, continuarà fent acte de presència i accepta encantat el seu nou paper, el «d'avi emprenyador».

Col·loqui de Tardor | Els dies 3, 4 i 5 d'octubre va tenir lloc el trenta-unè Col·loqui de Tardor que organitza el Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles. El tema, el travertí o pedra de Banyoles, que en la xerrada inicial, oberta a tot el públic, es va comparar amb el marès mallorquí. El reconegut arquitecte Carles Oliver va oferir propostes de futur i reflexions molt interessants sobre el paper que poden tenir les pedres de quilòmetre zero en les construccions.

EL RIPOLLÈS

Text > **EUSEBI PUIGDEMUNT** I **PUIG**

El Grito a Sant Joan de les Abadesses | El dissabte 20 de setembre se celebrà la festivitat d'El Grito, que commemora la independència de Mèxic de la corona castellana, a la vila de les Abadesses, on ja té més de dos decennis de tradició. Es tracta d'un esdeveniment que celebra, al mateix temps que reforça, els vincles històrics i culturals que enllacen la vila amb la nació mexicana; els susdits lligams venen pel fet que el 1824 va néixer a Sant Joan Jaume Nunó i Roca, que el 1854 va compondre la música per a la lletra de l'himne nacional mexicà que havia escrit un any abans el poeta Francisco González Bocanegra. L'edició d'El Grito d'enguany va ser més especial que les passades, perquè posava fi als actes commemoratius dels dos-cents anys del naixement de Jaume Nunó. A part de les activitats més tradicionals pròpies de la diada, com ara les ranxeres, les parades de menjars típics mexicans o la proclama del mateix Grito des de l'eixida del casal del Palmàs per part del cònsol de Mèxic a Barcelona, Alonso Navarro, hi va haver la presentació i el bateig de dos gegants: el gegant

>> Coberta de la reedició corregida i augmentada de la biografia de Jaume Nunó i Roca. (Foto: RM VERLAG)

amb les faccions de Jaume Nunó, i la geganta amb les de la pintora asteca Remedios Varo. Pocs dies abans, en el marc del bicentenari, es va presentar la reedició corregida i augmentada del llibre biogràfic *Jaume Nunó: Más allá del himno nacional mexicano*, dels escriptors Raquel Tovar Abad i Cristian Cantón Ferrer.

El festival Inspira | El darrer dissabte de setembre, la Devesa del Pla de Ripoll va ser l'escenari de la sisenà edició del festival Inspira, un esdeveniment que els organitzadors, amb evident satisfacció, donen per plenament consolidat, amb una resposta tan gran per part del públic que obligà a penjar el cartell de complet: va assolir la xifra de cinc mil espectadors, tot un èxit. Preparat i organitzat per la Fundació MAP, va néixer per culminar els actes de celebració del cinquantenari de la suara esmentada fundació, amb l'objectiu, entre d'altres, d'impulsar els valors de la inclusivitat, però també amb el desig de poder-se consolidar dins de l'escena dels grans festivals de Catalunya. Hi ha dos escenaris, el Valors i el Talents. Al primer van actuar El Pot Petit, l'Orquestra Inclusiva UVic, l'Orquestra Oberta de Centelles, Els Pets i Figa Flawas, i al segon, Ramon Mirabet i la banda Bravo van fer passar una bona estona als assistents.

Fira de la Galeta a Camprodon | El cap de setmana del 4 i el 5 d'octubre, Camprodon celebrà la setena edició de la Fira de la Galeta. Tal com el nom deixa entreveure, aquest esdeveniment festiu té un tarannà marcadament gastronòmic, però també musical. De fet, el que es pretén per part de les entitats organitzadores de la fira ja des de la primera edició no és altra cosa que reconèixer la importància que va tenir un temps (i que encara té!) la fundació de la fàbrica de galetes Birba, l'any 1893, tant per a l'economia local com per donar a conèixer més enllà de les fronteres ripolleses la vila i la vall de Camprodon.

En aquesta darrera edició, els visitants van poder assaborir un tast a cegues de més de cinquanta varietats de galetes artesanes elaborades per una dotzena de mestres confiters, comptant-n'hi una per a gossos. Com a novetat, es va fer una visita comentada a la nova fàbrica de galetes Birba (un edifici que va entrar en funcionament l'any 2008), a la colònia Estabanell, on encara es conserven els forns vells de l'antiga fàbrica. L'acte inaugural de la Fira de la Galeta el va protagonitzar el Màgic Andreu, sota l'atenta mirada de la Cuky, la mascota de la festa, i que,

com era d'esperar, va ser present en tots els actes. De la part musical s'encarregaren la cantant d'Eufòria Aina da Silva i Mariona Escoda. Una festa lúdica, doncs, però també, tal com indicàvem unes línies més amunt, per reforçar i potenciar les activitats econòmiques del poble.

LA SELVA

Text > **SEBASTIÀ GODAY**

Vins al dessota del puig d'Alia

L'amistat i l'atzar m'han fet conèixer unes vinyes d'ull de llebre, garnatxa negra, merlot i una mica de picapoll blanc properes, a punt de veremar, en un enclavament a la falda del puig d'Alia, de la serra dels Gats, sobre el paratge de les Maioles, a la vall d'Amer. Per sort meva, també n'he conegut el propietari: Joan Rocasalva, que amb la família va haver de deixar can Bruguer, a Susqueda, quan el 1968 va ser negada per l'embassat del Ter i, posteriorment, van muntar un pròsper negoci familiar d'ultramarins a Badalona, en una antiga casa de pagès. Va estudiar

la carrera d'enginyer, que ha exercit amb càrrecs d'alt nivell a l'empresa Alstom, on es va jubilar de les locomotores i dels vagons ferroviaris. A més, va ser el responsable, com a director de l'estació d'esquí de La Molina, d'instalar-hi els primers canons de neu artificial (1985), o el primer telecadira de quatre places (1986). Joan Rocasalva ha fet mans i mànigues per engrandir una petita finca heretada del seu avi i produir-hi el Senyoriu Rocasalva, un vi negre d'altíssima qualitat que ha anat afinant i, sense cap afany de lucre personal (no en trobareu a cap enoteca), n'ha anat oferint tastos als amics, que embolcalla amb moments de plaer organolèptic i paisatgístic. És un vi acuradíssim que, any rere any, segons la pluviometria, es fa més apreciable i valuós; un vi d'enginyer: calculat, comprovat, criat en un entorn inesperat que recupera conreus ancestrals de la cultura mediterrània. I amb denominació d'origen Rocasalva.

Caldes de l'Amagatall | Llegeixo en un diari de Girona que a Caldes de Malavella uns empresaris emprenedors i ben connectats amb els temps que corren ofereixen els seus serveis per resoldre i protegir famílies de

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > **NIL PALAUDÀRIAS**, resident a Austràlia

Va ser el 2017 que vaig prendre la decisió de reservar un vol d'avió per primer cop; en aquest cas, sense cap mena de motiu, cap a Edimburg, sense vol de tornada i sense saber què podia trobar-me en un país que desconeixia i amb una llengua que en aquell moment dominava molt poc. Independentment d'aquesta manera va ser molt enriquidor. Aquesta experiència em va fer veure que volia una vida nòmada en la qual la comoditat i l'estabilitat no eren importants.

Un cop vaig sentir que el capítol escocès estava acabat, vaig decidir emigrar cap a Anglaterra; en aquest cas, a Liverpool. Com va passar amb Edimburg, vaig mirar el mapa i vaig

decidir: cap allà me'n vaig!, sense tenir cap connexió o relació amb la ciutat. Va ser una experiència de menys de dos anys, que es va acabar quan vaig sentir que la vida que em podia donar aquesta ciutat ja l'havia espremut i gaudit. Volia començar de nou en un altre lloc. Vaig decidir tornar a agafar un vol sense data de tornada cap a Indonèsia, on vaig viure uns sis mesos. En aquest país vaig fer diversos voluntariats a diferents llocs de l'arxipèlag i vaig viatjar entre una illa i l'altra coneixent diferents cultures. De tots els llocs on he viscut, ha estat l'experiència més enriquidora. Em vaig enamorar del país i de la seva gent.